

Таким чином, формування системи антикризового фінансового управління підприємств дає можливість забезпечити суб'єктам господарювання ефективний механізм своєчасного виявлення та попередження кризових явищ, що є невід'ємною складовою успішної діяльності у складних умовах сьогодення.

Список використаних джерел:

1. Фінансовий менеджмент підручник [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1584072064616/finansii/finansoviy_menedzhment.
2. Бланк И.А. Управление финансовой безопасностью предприятия / И.А. Бланк . – К.: Эльга, Ника-центр, 2004. – 784 с.
3. Шевцова О.Й. Основи антикризового управління підприємством [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1773>

Садляк Христина, Мишковець Ірина

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ПЛАНУВАННЯМ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Спланувати діяльність підприємства - означає скласти план його функціонування та розвитку й надалі контролювати виконання цього плану. Планування діяльності підприємства полягає в обробці інформації з обґрунтування майбутніх дій і у визначенні найкращих способів досягнення намічених підприємством цілей. Призначення планування можна висловити словами Огюста Конта: «Знати, щоб передбачати; передбачити, щоб управляти» [1].

План підприємства як продукт планової роботи є заздалегідь розроблена система заходів, що передбачає їх цілі і зміст, збалансоване взаємодія ресурсів, обсяг, методи, послідовність і терміни виконання робіт з виробництва та реалізації продукції і послуг. Планові завдання припускають постановку цілей і забезпечення їх досягнення необхідними засобами, проте в них не регламентуються конкретні технічні способи досягнення цих цілей. Разом з тим план повинен забезпечувати необхідні і бажані темпи та пропорції розвитку виробництва.

План для співробітників підприємства є керівництвом до дії. Оскільки сучасне підприємство представляє собою складну управлінську систему, досягнення планових цілей неможливе без узгодженої роботи всіх підрозділів підприємства, всього персоналу - від

директора до рядових співробітників. План використовується для обґрунтування підприємницьких ідей, а також для управління підприємством в процесі досягнення встановлених цілей.

Розробляючи план підприємства, підприємець повинен отримати відповіді на ряд питань [1]:

- Яку продукцію (товари або послуги) слід виконувати на підприємстві?
- Скільки продукції вигідно зробити і які ресурси при цьому використовувати?
- Яким чином налагодити поставку напівфабрикатів і комплектуючих?
- Яку технологію виробництва необхідно використовувати?
- Які вимоги до організації збуту продукції?
- Хто буде споживати вироблену продукцію, за якими цінами її можна продавати?
- Які методи просування продукції застосовувати?
- Як підприємство може пристосуватися до ринку і яким чином воно буде реагувати на зміни ринкової ситуації?

Планування - це розробка деталізованого порядку дій на наступний період для впровадження стратегії. Фінансове планування займає важливе місце в системі фінансового менеджменту, яка включає планування, організацію, мотивацію й контроль діяльності підприємства.

Об'єктами фінансового планування є [2]:

- 1) рух фінансових ресурсів;
- 2) фінансові відносини, які виникають при формуванні, розподілі та використанні фінансових ресурсів;
- 3) вартісні пропорції, які утворюються в результаті розподілу фінансових ресурсів.

Основні завдання фінансового планування:

- забезпечення виробничої та інвестиційної діяльності необхідними фінансовими ресурсами;
- визначення напрямків ефективного вкладення капіталу, оцінка раціональності його використання;
- виявлення та мобілізація резервів збільшення прибутку за рахунок поліпшення використання матеріальних, трудових та грошових ресурсів.

Основне завдання планування - розробити програму дій для отримання підприємством максимально можливого прибутку як результату узгодженого здійснення його найважливіших функцій: виробничої, інноваційної, технологічної, організаційної, соціальної та ін. Крім того, багато підприємств бачать в плануванні засіб для подолання виникаючих диспропорцій, для ефективного і раціонального використання ресурсів, для

забезпечення ритмічності виробничого процесу, усунення невизначеності, а також розглядають планування як можливість впливу на небажані з точки зору інтересів підприємства чинники.

Планування діяльності підприємства повинно здійснюватися згідно з такими принципами [2]:

1) конкретність і вимірність планів підприємства. Підприємство в цілому і кожний його підрозділ повинен мати чіткі орієнтири для своєї господарської діяльності. Це дозволяє контролювати хід виконання планів і судити про те, якою мірою вирішені поставлені завдання;

2) принцип маржинальності (граничних величин). План повинен бути розрахований на досягнення максимально можливих результатів;

3) орієнтованість у часі. Кожен план повинен мати свої строго певні межі часу. Відсутність часових меж не дозволяє підприємству контролювати виконання своїх планів.

4) досяжність показників плану підприємства, реалістичність плану. Якщо підприємство приймає свідомо нездійсненні плани, відбувається збій роботи всіх його підрозділів, так що неможливо визначити винуватця порушення планової дисципліни. Реалістичність плану дозволяє налагодити чіткий контроль його виконання;

5) гнучкість - можливість пристосовуватися до змін внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства. Передбачає розробку альтернативних планів при високій ймовірності настання тієї чи іншої події;

6) комплексність. Планування має охоплювати всі сторони діяльності підприємства: виробництво та збут продукції, матеріально-технічне забезпечення, використання виробничих фондів, наймання персоналу і оплата праці, діяльність допоміжних служб та підрозділів, соціальні процеси в колективі. У кожній з цих сфер встановлюються обсяг планованих робіт і терміни їх виконання, виділяються необхідні ресурси;

7) несуперечність (узгодженість) різних видів планів підприємства. Плани підприємства повинні бути взаємопідтримуючими. Виконання плану роботи одного підрозділу не повинно порушувати хід роботи інших підрозділів і підприємства в цілому. Навпаки, виконання плану роботи всього підприємства залежить від виконання приватних планів окремих його підрозділів. Узгодженість планів досягається тоді, коли забезпечено єдність (централізованість) плануючих органів підприємства;

8) обов'язковість виконання плану. Прийнятий до виконання план підприємства (підрозділу) стає обов'язковим для виконання співробітниками підприємства. При зміні обставин або в міру реалізації плану керівництво підприємства або його планові органи

можуть у межах своєї компетенції уточнювати або коригувати план шляхом внесення змін (доповнень) до відповідних показників.

Отже, у процесі фінансового планування здійснюється ув'язка кожного виду витрат та відрахувань із джерелом фінансування. План використовується для обґрунтування підприємницьких ідей, а також для управління підприємством в процесі досягнення встановлених цілей. Таким чином, фінансове планування охоплює весь комплекс заходів як із формування планових завдань, так і з втілення їх у життя.

Список використаних джерел:

1. Бабич Т.М. Планування на підприємстві / Т. М. Бабич, Е. Н. Кузьбожев. – М.: КноРус, - 2005. – 336с.
2. Кантор Е.Л. Планування на підприємстві / Е. Л. Кантор, Г. А. Маховикова, І. І. Драгомирецький – М.: Вектор, – 2006. – 160 с.

Столярик Тетяна

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

РЕЗЕРВИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Ефективність господарської діяльності підприємства потребує наявності виваженого оптимального співвідношення необхідних засобів і джерел їх формування. Забезпечення ефективного функціонування суб'єктів господарювання безпосередньо пов'язане з аналізом їх фінансового стану. При цьому принципове значення має дослідження вихідної концепції його ролі при формуванні фінансової стратегії.

Аналізуючи точки зору науковців щодо визначення фінансового стану підприємства як економічного поняття, можна зазначити, що його сутність проявляється як у статичі, тобто на певний момент часу, так і в динаміці, тобто, в характеристиці діяльності підприємства у визначеному періоді. Пошук резервів, які можуть бути використані для покращення фінансового стану підприємства, проводиться шляхом ґрунтовного аналізу всіх складових його діяльності. Удосконалення фінансового стану підприємства можливе за рахунок збільшення вхідних та зменшення вихідних грошових потоків [1].

Підвищення розмірів вхідних грошових потоків можливе за рахунок: збільшення виручки від реалізації; продажу частини основних засобів; рефінансування дебіторської заборгованості.